

[Damsgaard.]

Vi må heller ikke overse, at den skæve byrdefordeling medfører alvorlige hindringer for en fornuftig lokaliserings- og egnsudviklingspolitik.

Et andet punkt, jeg gerne vil drage frem, er problemet omkring udflytning af statsinstitutioner fra Københavnsområdet. Over for en betydelig samfundsinteresse i sådanne udflytninger står hensynet til medarbejderne ved disse institutioner. Det er selvfølgelig ikke uden problemer at flytte fra en del af landet til en anden, hverken for statens medarbejdere eller for de mange andre, som tvinges til flytning den anden vej, hvis ikke også staten, bl. a. ved placering af statsinstitutioner, bidrager til at sætte en bedre erhvervsudvikling uden for hovedstaden i gang.

Jeg vil imidlertid gerne nævne, som også finansministeren gjorde i sin fremsættelsestale, at vi i forbindelse med udbygningen af budgetrammeordningen også har ændret kontrollen med statsstyrelsernes personaleforbrug. Vi bør nok overveje, om vi ikke ad denne vej for det første kunne sikre de medarbejdere, som har særlig vanskeligt ved at følge deres institutioner ud, en vis fortrinsstilling ved andre institutioner, og for det andet kunne være særlig opmærksom over for udvidelse af statens personale i hovedstadsområdet, sådan at de personaleudvidelser, der eventuelt bliver nødvendige, fortrinsvis sker uden for hovedstadsområdet og i takt med udflytningen.

Som det tredje og sidste punkt vil jeg understrege, at de to ministerier, som i øjeblikket står for knap halvdelen af statens udgifter, nemlig socialministeriet og undervisningsministeriet, efter budgetoverslagene tillægges ca. 60 pct. af de kommende års udgiftsstigninger. Med de store opgaver, som ligger for på disse områder, må denne fortrinsstilling være rigtig. Ikke mindst vort samfunds dybtgående strukturændringer vil stille store krav til de områder, der ligger under disse to ministerier — og arbejdsministerens budget kunne nok nævnes i samme forbindelse — men en indsats her kan også være med til at gøre vort samfund bedre og rigere, ikke blot økonomisk.

Jeg må imidlertid pege på nogle befolkningsgrupper, som ikke må blive glemt i

denne udvikling, hverken når det gælder uddannelsesstilbud eller social tryghed. Vi er så tilbøjelige til at dele samfundet op i lønmodtagere og arbejdsgivere, at de hundredetusinder i vort samfund, som ikke er nogen af delene, somme tider kan have en fornemmelse af, at deres problemer glemmes. Og det er samtidig en gruppe, som udviklingen i disse år stiller over for ganske særlige vanskeligheder. Jeg behøver blot at nævne som eksempler den selvstændige landmand eller købmand, som også rammes af strukturændringerne inden for sit felt. Også over for disse grupper har samfundet forpligtelser og opgaver, som vi må have i tankerne, når vi lægger statens budget og disponerer over dens del af velstandsfremgangen.

Ja, med disse kommentarer skal jeg på venstres vegne anbefale finanslovsforslaget for 1969-70 til videre behandling.

Grethe Philip: Ved første behandling af finanslovsforslaget, hvor det drejer sig om at trække de principielle linjer op, må vores opgave særlig blive at se på, hvorledes dette forslag om statens udgifter og indtægter vil passe ind i den aktuelle økonomiske politik. Vi må søge at gøre os vor målsætning for den økonomiske politik klar og derudfra prøve at ræsonnere os frem til, på hvilken måde finanspolitikken skal indgå som et middel til at nå vore mål. Det siger sig selv, at vi ikke under denne debat kan gå virkeligt i dybden med problemerne; men det forekommer mig, at der netop i den seneste tid er ydet meget vægtige bidrag til en fornyet debat om mål og midler i dansk økonomisk politik, som bør give stof til eftertanke både ved debatten her i dag og ved vore overvejelser i den nærmeste fremtid.

Jeg tænker her f. eks. på de synspunkter om offentlig administration og planlægning, såvel finansielt som geografisk, der er lagt frem af departementschef Erik Ib Schmidt i en række foredrag og artikler. Og jeg tænker på det overordentlig interessante foredrag, som økonomiminister P. Nyboe Andersen holdt for nylig ved generalforsamlingen i Nationaløkonomisk Forening. Begge forsøger at opstille en målsætning for vore samfundsøkonomiske dispositioner og gennem en analyse af de økonomiske mekanis-